

स्तोत्रं रात्रिपर्यायस्तोत्राणि द्वादश तानि सर्वाण्यपि पञ्चदशस्तोमकानि कर्तव्यानि ॥ ३ ॥
 स्तोमत्रिवृत्प्रचारस्तु (तृत्विप्रचारतस्तु Cod.) प्राचीमरोहेत्यत्र (४.१.३.) दिक्समारोहणमन्त्र-
 व्याख्यावसरे दर्शितः किं च पूर्वदिवसरात्रिशेषे उत्तरदिवसस्योषःकाले यज्ञसंस्थापकमेकं
 चरमं स्तोत्रं तृतीयपर्यायस्यान्ते रथन्तरसाम्ना गातव्यम् तत्संधिस्तोत्रमित्युच्यते तत्स्तोत्रं त्रि-
 वृत्स्तोत्रयुक्तं कार्यम् । एकविंशादवरोहणं (ण Cod.) त्रिवृत्पर्यन्तं यत्स्तोमकरणमुक्तं तत्सू-
 र्यलोकादिक्रमाद्भूम्यवस्थानात्मना प्रशंसति एष एवैकविंश इति य एष तपति स एक-
 विंशः सूर्य इत्यर्थः तस्मादपयुङ्क्ते अवरोहतीत्यर्थः सोऽवरुह्यावरुह्य (भोवरु° Cod.) त्रिवृ-
 द्वायामस्यां (अत्रवद्° Cod.) भूमिलक्षणायां प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठितवान्भवति ॥ ४ ॥ माध्यन्दि-
 नसवने रथन्तरं बृहत्साम वा पृष्ठस्तोत्रं प्रकृतौ विकल्पितम् अत्रेकं (°त्रैकं) नियमयति तस्य
 रथन्तरमिति । अस्य सोमयागस्यातिरात्रसंस्थावं प्रतिष्ठात्मना प्रशंसति अतिरात्र इति अतिरा-
 त्रसंस्थात्मना कृत एष क्रतुः प्रतिष्ठान्नपः ॥ ५ ॥ अस्य क्रतोः केशावापव्रतविसर्जनार्थं (कश-
 वा° Cod.) क्रियमाणवान्नदत्ते केशवापः कार्यः । तत्र कंचिद्विशेषं विधत्ते स वै न्येवेति स
 यज्ञमानो निवर्तयते केशान्निकृतेदेव न वपेत् वपनं नाम मुण्डनं तन्न कुर्यात् निवर्तनं
 कर्तनं तत्कुर्यात् । एषा केशकर्तनलक्षणा व्रतचर्या यावज्जीवनं (वन Cod.) कर्तव्या न
 केशमुण्डनं कार्यम् कदाचिदप्यनुपानद्रुकोऽपाडुकोऽस्यां (? चिदप्यपि उपानहो पाडुके स्यां
 Cod.) भूमौ न प्रतितिष्ठति अवस्थानं न कुर्यात् ॥ ६ ॥ आसन्ध्या अवरोहणसमयेऽपि उपा-
 नहौ पाडुके उपमुञ्चेत इतस्ततः संचरणसमये रथं वा यानं वारोहेत् ॥ ७ ॥ ३ ॥ ५ ॥

समप्रधाने राजसूये सप्त सोमयागाः । तत्र पवित्राख्यसोमयागे विशेषाभावे स नोक्ताः ।
 अभिषेचनोयदशपेयकेशवपनीयातिरात्रेषु केषुचिद्वैशेषिका धर्मा उक्ताः । व्युष्टिद्विरात्रोऽग्निष्टो-
 मातिरात्रः (त्रा Cod.) क्षत्रधृतिरिति सोमयागत्रयं केशवपनीयादनन्तरं कर्तव्यम् तेषां सोम-
 यागविकृतिवादग्निष्टोमवत्सर्वमङ्गजातं कर्तव्यम् तत्र विशेषाभावादत्र नोक्ताः । तदनन्तरक-
 र्तव्या सौत्रामण्यभिधीयते तत्र पशुत्रयं (तश्पशु° Cod.) देवतासम्बन्धविशिष्टं विधत्ते श्येत
 इति । मल्हा (यृह्ण Cod.) मणिला (?) गलस्तनयुता अविर्मेषी । सुश्रपतराः सुखेन अपयि-
 तुमर्हाः ॥ ९ ॥ अवयत् (!) वेतेः खादनार्थाच्छान्दसः शप् (शव् Cod.) ॥ ६ ॥ कुवित् व्यर्थं
 मम पुत्रमबधीदिति क्रुद्धः सन् इन्द्रवर्जितमेव सोमयागमाज्ज्ञे अनुष्ठितवान् यथा सोम
 इन्द्रवर्जितः सुतोऽभिषुतः स्यात्तथेत्यर्थः ॥ ७ ॥ विघ्नइ सर्वतः । तस्मादिन्द्रः प्रायश्चित्तियो-
 ग्य आस प्रायो विनाशः तस्य चित्तिः संधानं यस्येति तथाविधो बभूव ॥ ८ ॥ अवाचः अ-
 धोमुखादपानद्वारात् उत्तरात्प्राणाद्गुह्यक्छिद्रात् । कुवलकर्कन्धुबदराणि सूक्ष्मतरस्थूलमध्यपरि-
 माणानि बदरजातिफलानि । व्याध्यत व्यृद्धो विहीनो बभूव ॥ ९ ॥ सोमातिपूतः अपानद्वा-
 रादिभ्यः स्नुतसोमः । मङ्गुः मकि प्रतिबन्धे संचलद्गतिः (? सवल° Cod.) पङ्गुरिव । व-
 सीयान्वसुमत्तरः ॥ ११ ॥ बतेति हर्षे ॥ १२ ॥ इयं राजसूयाद्बहिरपि प्रयोक्तव्या ॥ १३ ॥ नखि-
 न्या कण्ठकवत्या । अनुषुवति प्रेरितवान्भवति ॥ १४ ॥ उत्तरवेद्यामेकमग्निं तदक्षिणभागे
 उद्धते प्रदेशे एकम् ॥ १५ ॥ तां दर्भैः पावयेत् ॥ १६ ॥ होत्रा द्विवारं वषट्कारः कर्तव्यः अ-
 ध्वर्युणापि द्विवारं हवनं कार्यम् हवनानन्तरं भक्षार्थमाहरेयुः । एतस्य होममन्वितरौ द्वौ परि-
 सुद्धौमौ होतव्यौ एष परिसुद्धोमो दक्षिणोऽग्नाविति प्रागुक्तः ॥ १६ ॥ ऊतायाः सुरायाः शेषं रु-